

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 13.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392893824/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

«Farvel, lille Tue,» smilte hun.

«Farvel, søde Regitze,» hviskede han og så bekymret på hende, han havde så ondt af Søster, der skulde ud i det mørke, kolde Vejr og hen på den fremmede Skole. Han var dog lykkelig, at han kunde blive hjemme! Men det uretfærdige i, at ikke også Regitze kunde det, forstyrrede ham en Del af Lykken.

Men hvor var ellers de Formiddage smukke, når han sad sammen med Moder ved det brede Vindue i den store, lyse Stue! Moder kniplede på sin røde Pude, mens han legede med hendes mange Knapper og Kniplenålene med de brogede Glashoveder. De sorte Knapper var Morianer, og de hvide var Farianer. Strikkebaljen var deres Hus, som lå ganske ene på Sybordets store Slette. Men Naalene var deres Fjender og vilde stikke dem med deres skarpe Odde, dog sejrede Knapperne altid til sidst.

Moders Kniplepinde raslede, og Ilden brændte bag Kakkellovns Marieglas. Inde fra Spisestuen lød Kanariefuglen «Pjusk»'s fornøjelige Kvidren om Kap med Spurvens Skrigen og Larmen der ude i Vedhønden. Stundom kom en Bondvogn rumlende forbi ude i Alleen, med store, tykke Heste og Mænd og Køer, som blev rent borte i Kapper og Sjaler. Tue kiggede efter dem og tænkte på, hvor de mon skulde hen i det store, rimpudrede Land under den vinterblå Himmel.

Moder og Tue talte ikke meget sammen — Moder talte i det Hele så lidt — men det behøvedes heller ikke, hun forstod alligevel alt, hvad han legede.

Det kunde dog også være rart at lege ovre i Faders Kontorer, især da den Tid kom, da Sybordet pludselig fyldtes af stive, kedelige Bøger med sorte Bogstaver, som skulde tydes og læres. Men derovre maatte man være uhyre stille. Fader skrev og skrev, tavs og alvorlig, ved det store Bord, som lå helt fuldt af tunge Protokoller og Dynger af Papir; langs Væggene stod